

МОТИВИ по присъда по ндох №12141/2022 г. по описа на СРС, НО, 104 състав:

Софийска районна прокуратура е внесла обвинителен акт срещу М. Е. М. за това, че на 06.07.2021 г. около 17:30 часа в град С., при управляване на моторно превозно средство лек автомобил марка „Тойота“, модел „Авенсис“ с рег.№***** по ул.,*****“ с посока на движение от ул.,Н*****“ към ул.,Б*****“ и срещу №*****, нарушил правилата за движение по пътищата, чл.119, ал.1 от ЗДвП: „При приближаване към пешеходна пътека водачът на нерелсово пътно превозно средство е длъжен да пропусне стъпилите или преминаващите по нея пешеходци, като намали скоростта или спре.“ като не пропуснал пресичащия по пешеходната пътека обозначена с пътна маркировка М 8.1 ППЗДвП и пътен знак Д17 от ППЗДвП от ляво на дясно спрямо посоката на движение на автомобила, пешеходец К. Д. К. с ЕГН ***** и по непредпазливост му причинил средна телесна повреда по смисъла на чл.129, ал.2 от НК, а именно „счупване на голямопещищната и малкопещищната кост на дясната подбедрица“, причинило на пострадалия трайно затрудняване движенията на десния долен крайник за период от време повече от 30 дни – престъпление по чл.343, ал.3, пр. последно, б.,а”, пр.2 вр. чл.343, ал.1, б.,б“, пр.2 вр. чл.342, ал.1, пр.3 от НК.

В съдебно заседание участващият по делото прокурор поддържа обвинението срещу М. Е. М. за престъпление по чл.343, ал.3, пр. последно, б.,а”, пр.2 вр. чл.343, ал.1, б.,б“, пр.2 вр. чл.342, ал.1, пр.3 от НК.

Счита, че обвинението е доказано по безспорен и категоричен начин чрез събраните и проверени в хода на съдебното производство гласни и писмени доказателства.

От показанията на разпитаните в хода на съдебното следствие свидетели, а именно пострадалия К. К. и майка му Й. К. се установява безспорно, че подсъдимият М. на посочената дата в обвинителния акт 06.07.2021 г. е управлявал МПС като е нарушил правилата за движение по пътищата и не е пропуснал пресичащия по пешеходната пътека пешеходец К. К., като му е причинил средна телесна повреда по смисъла на чл.129, ал.2 от НК. Тези показания счита, че са безпристрастни, непротиворечиви и последователни и кореспондират с останалия събран доказателствен материал по делото.

В този комплекс от факти и обстоятелства следва да бъдат кредитирани и заключенията на съдебно-медицинската експертиза, на КСППЕ на пострадалия К., както и заключенията на автотехническите експертизи. Заключенията по посочените експертизи подкрепят изцяло обвинителната теза и кореспондират с установената фактическа обстановка.

Като смекчаващо отговорността обстоятелство следва да се отчете, че

подсъдимият е неосъждан.

Пледира съдът да признае подсъдимия М. М. за виновен в извършване на престъплението като му определи наказание на минимума една година лишаване от свобода, изпълнението, на което на основание чл.66 да бъде отложено за срок от три години, както и лишаване от право да управлява МПС за срок от дванадесет месеца.

По молба на Й. К., майка на пострадалия К. К. съдът го конституира като частен обвинител.

ЧО К. К., редовно призована, не се явява лично, но се представлява от адв.Н., която пледира за признаване на подсъдимия за виновен, а по отношение на наказанието изцяло се присъединява към становището на представителя на СРП.

Защитникът на подс.М. Е. М., адв.В., счита, че в настоящото съдебно производство от събраните гласни и писмени доказателства по никакъв начин не успя да се докаже, че подсъдимият М. е извършил престъплението, за което му е повдигнато обвинение, именно в частта относно това, че пътното транспортното произшествие е настъпило в района на пешеходната пътека върху самата пешеходна пътека. Доколкото ал.3, предложение последно от НК касае по-тежко наказуемо деяние и е довело до престъпление, за което съответно санкцията е доста по-висока, счита, че следваше по категоричен и несъмнен начин в настоящото съдебно производство прокуратурата да успее и частното обвинение да успеят да докажат, че мястото на удара е именно върху пешеходната пътека.

Видно от заключението, както на автотехническата експертиза, допълнителната такава, така и от заключението на комплексната автотехническа и медицинска експертиза вещото лице не можа по категоричен начин въз основа на събраните по делото доказателства да установи къде е мястото на удара. Същият дава като вариант на настъпване между 5.80 метра до 6.20 метра след точката, избрана като ориентир по посоката на движение на процесния автомобил. Видно от скицата към протокола за оглед пешеходната пътека приключва точно на шестия метър след ориентира по посока на движението. С оглед на това категорично не може да се каже, че мястото на удара е на самата пешеходна пътека.

Не споделя и изразеното от страна на прокуратурата становище, че показанията на свидетелите Й. К. и К. К. безспорно доказват описаната фактическа обстановка в обвинителния акт.

На първо място свидетеля Й. К. не е свидетел очевиден на настъпване на пътното транспортното произшествие. Всичко, което тя знае за неговото настъпване е препредадено от детето й, което вследствие на преживения инцидент е възможно да промени показанията си и възприятията си до някаква степен, за да защити това, че най-вероятно не е пресичало върху пешеходната пътека.

Безспорно е доказано, че в насрещното платно за движение е имало колона от автомобили, която е стигала от кръстовището на ул.,Г*** и ул. „Н*****“ до ул.,Б*****. При изтрита пешеходна пътека житейски нелогично е да очакваме шофьор от отсрещното пътно платно да спре преди нея, още повече, че се намира в дълго задръстване.

Подсъдимият е дал показания непосредствено след настъпване на инцидента, така и пред съда и същият категорично казва, че ударът е настъпил след пешеходната пътека, и именно, защото е знаел, че има пешеходна пътека е съобразил скоростта си на движение с наличието на такава непосредствено след кръстовището. В района няма ограничителни знаци за скоростта на движение, които да сочат, че същият е следвало да се движи със скорост по-ниска от 50 км. в час. Видно от двете автотехнически експертизи той се е движил с не повече от 36 км. в час, много под максимално разрешената скорост.

С оглед на това счита, че по никакъв начин в съдебното производство не се доказва, че ПТП е настъпило на пешеходната пътека, съответно повдигнатото обвинение в частта на ал.3, предложение последно на чл.343 от НК счита, че не беше доказано.

Подсъдимият не спори, че е настъпил пътно транспортен инцидент, но от субективна страна не е доказано, че единственият виновен за този пътно-транспортен инцидент е той.

Моли, когато произнася присъдата си, съдът да съобрази това, както и в случай, че приеме, че не е налице квалифициращият признак по ал.3 да вземе предвид и упражненото от страна на законния представител на пострадалото лице, а именно свидетелката Й. К. в качеството ѝ на майка изявление, направено по чл.343, ал.2 по време на проведен разпит на 09.09.2021 г., находящ се на стр.24 от ДП, с което тя моли воденото досъдебно производство спрямо подсъдимия още на досъдебната фаза да бъде прекратено.

Също така в случай, че съдът прецени, че не е налице квалифициращият признак по ал.3, да приложи чл.78а от НК и да освободи подсъдимия от наказателна отговорност и му наложи административно наказание около минималния размер, както и да не налага кумулативно предвиденото наказание лишаване от правоуправление съобразно новото тълкувателно решение по ТР № 1 от 2022 г. на Общото събрание на Наказателна колегия.

Подсъдимият М. Е. М., редовно призован, се явява лично, дава обяснения и изразява съжаление.

От фактическа страна:

На 06.07.2021 г., след обед, в гр.С. частният обвинител К. К. играл футбол, след което тръгнал да си вземе вода.

Около 17:30 ч. подс.М. управлявал лек автомобил “Тойота Авенсис“ с ДКМ***** по ул.“*****“ с посока на движение от ул.“Николай

Коперник“ към ул.“Благородна“, като приближил района на пешеходната пътека след кръстовището с ул.“Елисавета Багряна“ срещу №45.

Подс.М. управлявал автомобила със скорост около 36 км/ч., като в същото време пострадалият К. К. предприел пресичане пред автомобила от ляво надясно спрямо посоката на движение на МПС.

Подс.М. предприел спиране с едновременно отклоняване на автомобила надясно, при което последвал удар със страничната лява зона на автомобила отлясно на тялото на пешеходеца.

При удара пострадалият бил отхвърлен и паднал на пътното платно, вляво на спрелия автомобил.

Насъбрали се минувачи, като неустановено лице потърсило медицинска помощ по телефона.

Пострадалият К. К. бил откаран в УМБАЛСМ „П*****

Вследствие на удара пострадалият К. К. получил счупване на голямопещалната и малкопещалната кост на дясната подбедрица.

Подс.М. Е. М. е неосъждан.

По доказателствата:

Горната фактическа обстановка се установи от следните доказателства и доказателствени средства:

1. обясненията на подс.М. Е. М.;
2. показанията на свидетелите К. К. и Й. К., дадени на съдебното следствие;
3. заключението на вещото лице д-р Н. по съдебно-медицинската експертиза, изготвено на досъдебното производство;
4. заключението на вещите лица д-р Н. и инж.П*П. по комплексната медицинска и авто-техническа експертиза, изготвено на досъдебното производство;
5. заключението на в.л. П*П. по авто-техническа експертиза, изготвено на досъдебното производство;
6. протокол за оглед на местопроизшествие, скица и другите писмените доказателства, събрани по досъдебно производство №11204/2021 г. по описа на СРТП-ОР-СДВР, приобщени по реда на чл.283 от НПК;

При обсъждане на доказателствата:

С оглед липсата на съществени противоречия по фактите, свързани с доказването на деянието, съдът не намира за необходимо да обсъди детайлно, като посочи защо не кредитира определени доказателства изцяло или частично, както и защо кредитира други и какви изводи прави в резултат на това.

Съдът кредитира показанията на свидетелите К. К. и Й. К., които са обективни, последователни и непротиворечиви.

К. К. и Й. К. дават сведения единствено за това, което лично са възприели без субективно повлияване върху интерпретацията на фактите, което да доведе до съмнения относно достоверността на обстоятелствата, за които те свидетелстват.

Свидетелските показания са логични, ясни, последователни и непротиворечиви и са в допълваща се взаимовръзка.

Съдът кредитира заключението на експерта д-р Н. по съдебно-медицинската експертиза - то съответства, както на събраните гласни доказателства, така и на писмените медицински документи, установяващи получените от пострадалия травматични увреждания.

От заключението по съдебно-медицинската експертиза се установи, че на К. К. е причинено счупване на голямопищялната и малкопищялната кост на дясната подбедрица, причинило на пострадалия трайно затрудняване движенията на десния долен крайник за период от време повече от 30 дни.

От заключението по комплексната медицинска и авто-техническата експертиза се установява, че причината за произшествието е субективното поведение на подс.М., който приближавайки обозначена с пътен знак и маркировка пешеходна пътека се е движел със скорост, която не му е позволила при възникналата необходимост да спре.

Водачът на автомобила, движейки се със скорост 36 км/ч непосредствено преди ПТП, от момента в който пешеходецът е видим за него излизайки между спрелите в пътната лента за насрещно движение автомобили, не е имал техническа възможност да спре преди мястото на удара .

В заключение съдът намира, че липсват съществени противоречия, които обективно да водят до разколебаване на обвинението относно авторството на деянието или настъпилия престъпен резултат, както и относно причинно-следствената връзка между деянието и резултата.

Кредитираните от съда доказателства – преки и косвени – изграждат ясна картина на фактическата обстановка, като позволяват да се направят категорични изводи относно характера на деянието, причините, довели до извършването му и настъпилите последици.

Тези доказателства категорично сочат и авторството на деянието.

От правна страна:

Обект на процесното престъпление са обществените отношения, свързани с безопасността на движението и транспорта.

От ОБЕКТИВНА страна - подсъдимият М. Е. М. на 06.07.2021 г. около 17:30 часа в град С., при управляване на моторно превозно средство лек автомобил марка „Тойота“, модел „Авенсис“ с рег.№*****по ул.

„Г*****“ с посока на движение от ул.„Н*****“ към ул.„Б*****“ и срещу №***** нарушил правилата за движение по пътищата, чл.119, ал.1 от ЗДвП: „При приближаване към пешеходна пътека водачът на нерелсово пътно превозно средство е длъжен да пропусне стъпилите или преминаващите по нея пешеходци, като намали скоростта или спре.” като не пропуснал пресичащия по пешеходната пътека обозначена с пътна маркировка М 8.1 ППЗДвП и пътен знак Д17 от ППЗДвП от ляво на дясно спрямо посоката на движение на автомобила, пешеходец К. Д. К. с ЕГН ***** и по непредпазливост му причинил средна телесна повреда по смисъла на чл.129, ал.2 от НК, а именно „счупване на голямопищялната и малкопищялната кост на дясната подбедрица“, причинило на пострадалия трайно затрудняване движенията на десния долен крайник за период от време повече от 30 дни.

От СУБЕКТИВНА страна деянието е извършено от М. Е. М. при форма на вината несъзнателна непредпазливост по смисъла на чл.11, ал.3 от НК, защото не е предвиждал настъпването на общественноопасните последици, но е бил длъжен и в конкретния случай е могъл да ги предвиди.

Престъплението по чл.343, ал.3, пр. последно, б.,а”, пр.2 вр. чл.343, ал.1, б.,б“, пр.2 вр. чл.342, ал.1, пр.3 от НК е резултатно.

За съставомерността на деянието от обективна страна е необходимо да настъпи предвидения в закона противоправен резултат, поради което обществената опасност е свързана с настъпването на конкретна вреда за пострадалия – в случая средна телесна повреда на малолетния К. Д. К..

Ето защо съдът намира, че от обективна и субективна страна подсъдимият М. Е. М. е осъществил състава на престъплението по чл.343, ал.3, пр. последно, б.,а”, пр.2 вр. чл.343, ал.1, б.,б“, пр.2 вр. чл.342, ал.1, пр.3 от НК.

По вида и размера на наказанието:

За престъплението по чл.343, ал.3, пр. последно, б.,а”, пр.2 вр. чл.343, ал.1, б.,б“, пр.2 вр. чл.342, ал.1, пр.3 от НК е предвидено наказание лишаване от свобода от една до шест години.

При определяне на вида и размера на наказанието съдът при условията на чл.54 от НК е взел в предвид причините за извършване на деянието, степента на обществена опасност на деянието и дееца, като не намира, че са налице многобройни или изключителни смекчаващи отговорността обстоятелства.

Като смекчаващи обстоятелства съдът цени чистото съдебно минало, дадените обяснения и изразеното съжаление от М. Е. М..

Като отегчаващо обстоятелство съдът цени личността на пострадалия, а именно малолетно лице.

Ето защо съдът намира, че наказанието следва да се определи съгласно чл.54 от НК.

С оглед на горното съдът счита, че по отношение на подсъдимия следва да се определи наказание една година „лишаване от свобода”.

Съдът намира, че доколкото подс.М. не е осъждан, наказанието "лишаване от свобода" не следва да се изтърпи ефективно, а следва да се приложи разпоредбата на чл.66 от НК, като се отложи изпълнението на това наказание за тригодишен изпитателен срок.

Съдът с оглед постигане на целите на наказанието приложи разпоредбата на чл.343г вр. чл.343, ал.3, пр. последно, б.,а”, пр.2 вр. чл.343, ал.1, б.,б“, пр.2 вр. чл.342, ал.1, пр.3 от НК, както е предвидил законодателя и наложи на М. Е. М. и наказание „лишаване от право да управлява МПС” за срок от една година.

С така определените по вид и размер наказания на подсъдимия М. Е. М. съдът счита, че ще бъдат постигнати целите на наказването, визирани в разпоредбата на чл.36 от НК и освен поправянето и превъзпитаването на дееца ще се въздейства предупредително възпиращо и спрямо останалите водачи на МПС да се въздържат от нарушаване на правилата за движение при управление на МПС.

Държавни такси и разноски:

Съдът като взе пред вид, че по делото са направени разноски, то на основание чл.189, ал.3 НПК осъди подсъдимия М. Е. М. да заплати 1326,00 лева разноски по делото по сметка на СДВР, сумата от 180,00 лева по сметка на Софийски районен съд, както и на основание чл.190, ал.2 от НПК 5,00 лева за служебно издаване на изпълнителен лист.

По тези мотиви съдът постанови присъдата.

Районен съдия:

Г.***